

Nr 354

Av herrar **Norling** och **Öhman**, om beredande av visst hyresskydd åt vissa till avflyttning uppsagda hyresgäster i s. k. industribostäder.

Genom den hyreslagstiftning som kom till stånd under 1940-talet åtnjuter hyresgäst skydd mot s. k. obillig uppsägning liksom mot risken att sådan skall kunna leda till vräkning. Ett undantag utgör de s. k. industribostäderna, där hyresrätten är knuten till anställningen genom särskilt stadgande i hyreskontrakten. Upphör anställningen så upphör också hyresrätten. Varje år äger vräkningar rum, ofta under upprörande förhållanden, från dylika bostäder.

Det kan ju synas egendomligt att enskilda företag, som hyr ut bostäder till sina anställda, genom ett stadgande i resp. hyreskontrakt kan sätta ur spel en lag, som riksdagen beslutat i syfte att tillförsäkra dem som bebor hyreslägenheter erforderligt skydd. Förhållandet är särskilt bekymmersamt på sådana platser, där en betydande del av bostadsbyggnadskvoten under en följd av år kunnat disponeras för uppförande av detta slags hyreshus.

Den omständigheten, att industribostäderna utgör ett dominerande inslag i hyreshusbeståndet på vissa platser, gör det påkallat med åtgärder för att bereda hyresgästerna i dessa hus åtminstone ett sådant mått av hyresskydd, att de vid en anställnings upphörande inte riskerar att bokstavigt hamna på gatan. Det torde enklast kunna ges i form av en bestämmelse, som ger den uppsagde erforderligt hyresskydd tills dess annan lämplig bostad ordnats genom kommunalt organs försorg eller på annat sätt.

Vi föreslår,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om förslag till lag avsedd att i de fall, där hyresgäst i s. k. industribostäder uppsagts till avflyttning på grund av slutad anställning, bereda erforderligt hyresskydd tills dess annan lämplig bostad ordnats, exempelvis genom kommunalt organs försorg.

Stockholm i januari 1956

Anton Norling

G. Öhman
